

११. बदलता भारत-भाग १

११.१ जागतिकीकरण

११.२ विविध क्षेत्रांतील बदल

११.२.१ ग्रामीण भागाच्या विकासाच्या योजना

११.२.२ नागरी विकासाच्या योजना

११.२.३ संपर्क साधने

११.३ अर्थक्षेत्र

११.४ ब्रिक्स

११.५ विज्ञान आणि तंत्रज्ञान

११.६ संरक्षणविषयक घडामोडी

११.७ युवकांसंदर्भातील धोरण

११.८ माहितीचा अधिकार अधिनियम २००५

११.९ राज्यांची पुनर्रचना

१९९० पासून भारताने विविध क्षेत्रांत केलेली प्रगती ही या पाठाची मध्यवर्ती कल्पना आहे. १९९० नंतर विविध क्षेत्रांत झालेल्या सुधारणा, तंत्रज्ञानाची प्रगती याची माहिती आपण काही प्रातिनिधिक उदाहरणांच्या आधारे घेणार आहोत.

११.१ जागतिकीकरण

१९९० पूर्वीचा भारत आणि नंतरचा भारत यात प्रचंड अंतर आहे. १९९१ नंतर भारताने आर्थिक उदारीकरणाचे जे धोरण स्वीकारले त्यामुळे भारत बदलून गेला.

गॅट करार : दुसऱ्या महायुद्धाच्या काळात अनेक राष्ट्रांनी स्व-राष्ट्राच्या व्यापारी हितासाठी संरक्षक कर किंवा जकातीचे धोरण स्वीकारले होते. त्यामुळे व्यापारात घट झाली. या समस्येवर विचार-विनिमय करण्यासाठी क्यूबामध्ये ५६ राष्ट्रांची बैठक झाली. या बैठकीत आंतरराष्ट्रीय व्यापाराशी संबंधित समस्या सोडवण्यासाठी एक कायमस्वरूपी आंतरराष्ट्रीय व्यापार संघटना स्थापण्याचे ठरले. १९४७ च्या जिनिव्हा परिषदेत जो करार झाला तो 'गॅट' करार म्हणून ओळखला जातो. हा करार म्हणजे जगातील पहिला बहुदेशीय व्यापारी करार होय. या करारानुसार उत्पादन आणि विनिमय या मार्गांद्वारे आर्थिक विकास करणे, परममित्र राष्ट्रोचित

व्यवहार (मोस्ट फेव्हर्ड नेशन्स ट्रीटमेंट) करणे या गोष्टींना प्राधान्य देण्यात आले होते.

गॅट करारानुसार दरवर्षी जिनिव्हा येथे या संघटनेचे अधिवेशन भरत असे. या अधिवेशनात सभासद देशांचे प्रतिनिधी उपस्थित राहत. प्रत्येक देशाला एक मत होते. आंतरराष्ट्रीय व्यापारातील अडी-अडचणींविषयी या अधिवेशनात चर्चा होऊन निर्णय घेतले जायचे. गॅटचे रूपांतर पुढे जागतिक व्यापार संघटनेत झाले.

जागतिक व्यापार संघटना (World Trade Organisation) : संपूर्ण जग व्यापारासाठी खुले करणे या प्राथमिक उद्देशाने १ जानेवारी १९९५ रोजी जगातील १२३ राष्ट्रांनी एक संघटना स्थापन केली. ही संघटना म्हणजे 'जागतिक व्यापारी संघटना' होय. भारताने जागतिक व्यापार संघटनेचे सभासदत्व स्वीकारले.

आर्थ डंकेल

WTO चे महासंचालक आर्थर डंकेल यांनी जागतिक व्यापार संघटनेच्या स्थापनेसाठी पायाभूत असणारा एक मसुदा तयार केला. हा मसुदा 'डंकेल प्रस्ताव' म्हणून ओळखला जातो. सरकारी जकात आणि अन्य निर्बंधांपासून मुक्त व्यापार हा या मसुद्याचा गाभा होता. यालाच 'उदारीकरण' असे म्हणतात. सहभागी सदस्य राष्ट्रांनी एक नियमावली सर्वानुमते स्वीकारून आंतरराष्ट्रीय व्यापारास चालना देण्याचे सूत्र मान्य केले गेले. सुरुवातीला अनुदाने, आयात-निर्यात, परकीय गुंतवणूक, संरक्षित क्षेत्रे, शेती, तंत्रज्ञान आणि सेवाक्षेत्र या विषयीच्या तरतुदी करण्यात आल्या.

भारताने सदस्यत्व स्वीकारल्यानंतर आर्थिक प्रगतीवर भर दिला. या संदर्भात तत्कालीन प्रधानमंत्री पी.व्ही. नरसिंहराव, अर्थमंत्री मनमोहन सिंग यांचे योगदान मोलाचे होते. हे धोरण आणखी पुढे नेण्याचे कार्य प्रधानमंत्री अटलबिहारी वाजपेयी आणि त्यांच्यानंतरचे प्रधानमंत्री मनमोहन सिंग यांनी केले. या संघटनेच्या २००६ मध्ये

प्रसिद्ध झालेल्या अहवालामध्ये भारताच्या वाढणाऱ्या आर्थिक विकासदराची नोंद विशेषत्वाने घेतली आहे. परकीय थेट गुंतवणुकीत वाढ, दारिद्र्यरेषेखालील लोकसंख्येच्या प्रमाणात झालेली घट, बालमृत्यूंच्या संख्येमध्ये घट, साक्षरता, पिण्याचे पाणी, सांडपाणी या संदर्भातील सोयी-सुविधांची वाढती उपलब्धता या गोष्टींची नोंदही या अहवालात आहे. आयात निर्बंध हटवणे, बौद्धिक मालमत्तेच्या अधिकारांबाबत सुधारणा, पेटंट कायद्यात सुधारणा या मार्गांद्वारे भारताने जागतिक अर्थकारणात स्वतःला जोडून घेतले आहे.

११.२ विविध क्षेत्रांतील बदल

देश बदलत आहे हे कसे ओळखावे तर त्याची काही सूचक चिन्हे असतात. ग्रामीण भाग बदलत आहे का? आपल्या आजूबाजूचे रस्ते बदलत आहेत का? वाहतूक व्यवस्था सुधारत आहे का? शहरे कात टाकत आहेत का? संपर्क यंत्रणा बदलत चालली आहे का? संरक्षण व्यवस्था युद्ध तयारीच्या आणि संरक्षणाच्या आधुनिकीकरणाला प्राधान्य देत आहे का? नागरिकांना त्यांचे अधिकार योग्य पद्धतीने वापरता येतात का? या प्रश्नांची उत्तरे सकारात्मक असतील तर बदल घडत आहेत असे नक्की समजावे. चला तर विविध क्षेत्रात काय-काय बदल घडून आले ते समजून घेऊ या.

११.२.१ ग्रामीण भागाच्या विकासाच्या योजना

जागतिकीकरणाच्या रेट्यात ग्रामीण भागाकडे दुर्लक्ष होऊ नये, शहरे आणि ग्रामीण भाग यात विकासाचा असमतोल निर्माण होऊ नये म्हणून ग्रामीण विकासाच्या अनेक योजना सुरू करण्यात आलेल्या आहेत. या योजना सुरू करताना पूर्वीच्या काही योजनांचा आढावा घेऊन योजनांना नव्या योजनांची जोड देण्यात आली आहे. काही जुन्या योजना नव्या योजनांमध्ये विलीन करण्यात आलेल्या आहेत.

वाढत्या लोकसंख्येसाठी रोजगार निर्माण करणे हे सरकारपुढचे एक मोठे आव्हान आहे. सरकारने यासाठी ज्या उपाययोजना केल्या आहेत त्यांची आपण थोडक्यात माहिती घेऊ या.

प्रधानमंत्री रोजगार योजना : सुशिक्षित तरुणांना रोजगार उपलब्ध करून देण्याच्या उद्देशाने वाणिज्य

आणि उद्योग मंत्रालयाने २ ऑक्टोबर १९९३ रोजी ही योजना सुरू केली. या योजनेत शहरी व ग्रामीण तरुणांना रोजगार व उद्योगाच्या संधी उपलब्ध करून देण्यात आल्या.

महात्मा गांधीजींच्या जन्मदिवसाचा मुहूर्त साधूनच 'प्रधानमंत्री रोजगार योजना' आणि 'रोजगार हमी योजना' सुरू झाल्या. रोजगार हमी योजनेमध्ये कृषी क्षेत्रातील बेरोजगारांना रोजगाराची हमी देण्यात आली होती. शेतीचे काम नसेल त्या दिवसांमध्ये जो मागेल त्याला काम देणे हाच या योजनेचा उद्देश होता. सुरुवातीला भारतातील २५७ जिल्ह्यांमधून ही योजना सुरू झाली. दारिद्र्यरेषेखालील प्रत्येक गरजू कुटुंबातील दोन तरुणांना १०० दिवस रोजगार उपलब्ध करून देण्याचे उद्दिष्ट ठरवण्यात आले. डिसेंबर २००१ मध्ये ही योजना ग्रामीण रोजगार योजनेत विलीन करण्यात आली.

१९९८ मध्ये शेतकऱ्यांना अडी-अडचणीच्या वेळी आधार मिळावा म्हणून 'किसान क्रेडीट कार्ड' योजना सुरू झाली. शेतकऱ्यांना शेतीसाठी आवश्यक असणाऱ्या वस्तू विकत घेण्यासाठी निधी उपलब्ध व्हावा यासाठी ही योजना सुरू झाली. पुढे कार्डधारक शेतकऱ्यांसाठी अपघात विमा सुविधा सुरू झाली.

सुवर्णजयंती ग्रामीण स्वयंरोजगार योजना : १९९९ मध्ये ही योजना सुरू करण्यात आली. एकात्मिक ग्रामीण विकास योजना, स्वयंरोजगारासाठी ग्रामीण युवकांकरता प्रशिक्षण कार्यक्रम, ग्रामीण महिला व बालविकास कार्यक्रम, ग्रामीण कारागीरांना आधुनिक अवजारांच्या वाटपाचा कार्यक्रम, गंगा कल्याण योजना, दहा लाख विहिरी खोदण्याची योजना अशा सर्व योजना एकत्र करण्यात येऊन वरील योजना सुरू करण्यात आली. २००५-०६ मध्ये या योजनेचे बारा लाख सात हजार लाभार्थी होते.

जवाहर ग्राम-समृद्धी योजना : १९९९ मध्ये ग्रामीण भागातील बेरोजगार स्त्री-पुरुषांना पुरेसा रोजगार देण्यासाठी ही योजना सुरू करण्यात आली. २००१ मध्ये या योजनेचे 'संपूर्ण ग्रामीण रोजगार योजने'त विलीनीकरण करण्यात आले.

संपूर्ण ग्रामीण रोजगार योजना : 'रोजगार आश्वासन

योजना' आणि 'जवाहर ग्राम-समृद्धी योजना' यांचे विलीनीकरण करून २००१ मध्ये ही योजना सुरू झाली. ग्रामीण भागात रोजगाराच्या संधी उपलब्ध करणे, कामाच्या बदल्यात धान्य देणे इत्यादी तरतुदी या योजनेत होत्या. २००४ मध्ये देशातील आर्थिकदृष्ट्या सर्वाधिक मागे असणाऱ्या १५० जिल्ह्यांमध्ये 'कामाच्या बदल्यात धान्य' ही योजना राबवण्यास सुरुवात झाली. दुष्काळापासून संरक्षणासाठी जलसंवर्धन व शेतजमिनीचा विकास यावर भर देण्यात आला. २००६ मध्ये ही योजना 'राष्ट्रीय ग्रामीण रोजगार हमी' योजनेत समाविष्ट करण्यात आली.

राष्ट्रीय ग्रामीण रोजगार हमी : ग्रामीण भागातील आर्थिक विषमता, दारिद्र्य, उपासमार आणि बेरोजगारी यांचे निर्मूलन करण्याच्या उद्देशाने ही योजना केंद्र सरकारने सुरू केली. ग्रामीण भागातील प्रत्येक कुटुंबातील एका व्यक्तीस किमान १०० दिवस काम करण्याची हमी दिली गेली. २००८ पर्यंत भारतातील सुमारे ३५० जिल्ह्यांत ही योजना सुरू झाली.

कृषी व पशुधन : बदलत्या भारताबरोबरच कृषी क्षेत्रही बदलत आहे. २०११ च्या जनगणनेनुसार भारतातील एकूण लोकसंख्येपैकी ५४% च्या आसपासची लोकसंख्या कृषी आणि कृषीसंबंधित क्षेत्राशी निगडित आहे. 'मृदा स्वास्थ्य कार्ड योजने' द्वारे (Soil Health Card Scheme) जमिनीची सुपीकता वाढवावी, उत्पादन वाढवावे हे उद्दिष्ट आहे. प्रधानमंत्री कृषी सिंचन योजनेअंतर्गत (Pradhan Mantri Krishi Sinchan Yojana) कृषीसाठी पाण्याची उपलब्धता करून देणे, सिंचनासाठी अधिकाधिक सुविधा उपलब्ध करून देणे याला प्राधान्य दिले आहे. कृषी विकास योजने अंतर्गत सेंद्रीय शेती आणि शेतकऱ्यांचे उत्पन्न वाढवणे हा उद्देश आहे. प्रधानमंत्री पीक विमा योजनेतर्गत शेतकऱ्यांचे कल्याण साधण्याचा प्रयत्न करण्यात येत आहे. पशुपालन, डेअरी, मत्स्यविभाग, कृषी संशोधन व शिक्षणावर भर देण्यात येत आहे. कृषी, सहकार आणि शेतकरी कल्याण असा त्रिसूत्री कार्यक्रम राबवण्यावर भर देण्यात आला.

२००७ मध्ये शेतकऱ्यांसाठी एक राष्ट्रीय धोरण आखण्यात आले. कृषीसाठी ज्या विविध योजना तयार

करण्यात आल्या, त्यांचे दृश्य परिणाम हळूहळू दिसू लागले आहेत. पीक विमा योजनेतर्गत नैसर्गिक संकटे, कीटकनाशके, आजारपण, प्रतिकूल हवामान यामुळे पीक नष्ट झाल्यास शेतकऱ्याला नुकसान भरपाई देण्याची सोय झाली. भारतीय कृषी संशोधन परिषदेच्या माध्यमातून कृषी विज्ञान केंद्रांना प्रोत्साहन देण्यात येत आहे.

कृषीविषयक प्रदर्शनांच्या माध्यमातून शेतकऱ्यांपर्यंत नवे तंत्रज्ञान, शेतीतील नवेनवे प्रयोग पोहचवण्यात येत आहेत. देशी वाणाची बीजे आणि देशी गोवंश यांना प्राधान्य दिले आहे. शेळी या पाळीव प्राण्यासंदर्भात अखिल भारतीय पातळीवर संशोधन करण्यात आले. आदिवासी

पाड्यांमध्ये लोकांचे दैनंदिन जीवनमान सुधारण्यासाठी शेळी या पाळीव प्राण्याच्या संगोपनावर लक्ष केंद्रित करण्यात येत आहे. शेळी हा त्यांच्या जगण्याचा आधार झाला आहे. ग्रामीण भागातील कुक्कुटपालनावर विशेष लक्ष दिले गेले. अशा विविध प्रयत्नांमधून भारत पशुपालन, दूध उत्पादन, डेअरी विकास, मत्स्यपालन, पशुधन उत्पादन, अंडी, लोकर उत्पादन, मांस उत्पादन या क्षेत्रात प्रगती करत आहे. राष्ट्रीय पशुधन मिशनच्या माध्यमातून पशुधनासंदर्भात भारताने २०१४-१५ पासून जोरदार प्रगती करायला सुरुवात केली. यात चारा उपलब्धता, कर्ज उपलब्धी, पशुपालकांचे संघटन करणे व त्यांच्या अडी-अडचणी समजून घेणे यांवर भर देण्यात येत आहे. भारतात पशूंची गणना सर्वप्रथम १९१९-२० मध्ये झाली. २०१२ मध्ये एकोणिसावी पशू गणना करण्यात आली. भारतात पूर्वी मासे पकडण्याचा व्यवसाय महत्त्वाचा होता. त्याची जागा मत्स्यपालनाने घेतली आहे. हे क्षेत्र वेगाने विकसित होत आहे.

प्रधानमंत्री ग्राम सडक योजना : २००० मध्ये ग्रामीण भागाच्या विकासात पक्क्या रस्त्यांचे महत्त्व जाणून केंद्र सरकारने 'प्रधानमंत्री ग्राम सडक योजना' सुरू केली. सुरुवातीला एक हजारपर्यंत लोकसंख्या असणारी गावे पक्क्या रस्त्यांनी जोडण्याचे काम सुरू झाले. २००१ मध्ये ही योजना 'प्रधानमंत्री ग्रामोदय

योजनेत समाविष्ट करण्यात आली. २००५ पर्यंत सुमारे ७५००० कि.मी. लांबीचे रस्ते या योजनेअंतर्गत बांधण्यात आले. देशाच्या आर्थिक प्रगतीचा लाभ ग्रामीण भागातील लोकांना विशेषत्वाने होऊन त्यांचे जीवन बदलून जावे हा या योजनेचा उद्देश होता. आरोग्य, शिक्षण, पिण्याचे पाणी, घरे, रस्ते आणि वीज या सुविधांचा विकास करण्यासाठी ही योजना अंमलात आणली गेली.

११.२.२ नागरी विकासाच्या योजना

जवाहरलाल नेहरू नागरी राष्ट्रीय पुनरुत्थान

मिशन : ही शहरांचा चेहरामोहरा बदलणारी योजना २००५ मध्ये सुरू झाली. या योजनेतून देशातील प्रमुख रस्ते, सार्वजनिक वाहतूक, पाणीपुरवठा, सांडपाणी व मलनिःसारण व्यवस्था, गरीब वस्ती विकास सुधारणा कार्यक्रमांना चालना देण्यात आली.

सुवर्ण चतुष्कोन योजना : १९९८ मध्ये केंद्र सरकारने दिल्ली-मुंबई-चेन्नई-कोलकाता या चार शहरांना जोडणाऱ्या महामार्गाच्या योजनेची घोषणा केली. राष्ट्रीय महामार्ग प्राधिकरणाच्या माध्यमातून ही योजना राबविण्याचे ठरले. देशाच्या चारही भागांना जोडणारे दोन महामार्ग विकसित करणे, देशातील महत्त्वाच्या बंदरांपर्यंत जलद वाहतुकीच्या सोयी करणे इत्यादी कामांचा वरील योजनेत समावेश होता. जानेवारी २००८ पर्यंत एकूण ७३०० कि. मी. लांबीच्या महामार्गांचे जवळपास एक चतुर्थांश काम पूर्ण होऊन या योजनेने गती घेतली आहे.

मेट्रो रेल्वे : २००२ मध्ये दिल्ली शहरात 'मेट्रो रेल्वे' सुरू झाली. जमिनीवर आणि जमिनीच्या खाली धावणाऱ्या मेट्रोमुळे भारतातील महानगरांच्या वाहतूक व्यवस्थेत बदल घडून येत आहे. मेट्रोमुळे वाहतूक जलद झाली.

११.२.३ संपर्क साधने

टपाल खाते : इ.स.१७६६ मध्ये इंग्रजांनी भारतात टपाल खाते सुरू केले. त्याला आता अडीच शतके उलटून गेली आहेत. एके काळी फक्त पत्रांची देवाण-

घेवाण करणाऱ्या पोस्टाने एकविसाव्या शतकात कात टाकली आहे. पोस्टाने आर्थिक क्षेत्रातसुद्धा पदार्पण केले आहे. पोस्टाच्या वतीने बचत खाते, मुदत ठेवी, सार्वजनिक भविष्य निर्वाह निधी (PPF), किसान विकास पत्र, सुकन्या समृद्धी खाते इत्यादी योजना राबवल्या जातात. यासाठी ऑगस्ट २०१८ पर्यंत २३,५५७ पोस्ट ऑफिसांचे रूपांतर कोअर बँकिंग सोल्युशन (Core Banking Solutions) मध्ये करण्यात आले. ऑटोमेटेड टेलर मशिन (ATM) सुरू करण्यात आली. 'युनिट ट्रस्ट ऑफ इंडिया'ची म्युच्युअल फंड संबंधित उत्पादने ग्राहकांसाठी पोस्ट ऑफिसासमधून उपलब्ध करून देण्यात आली आहेत. परदेशातून भारतात एखाद्या व्यक्तीला पैसे पाठवण्याच्या यंत्रणेत पोस्ट खाते महत्त्वाची भूमिका बजावत आहे.

माहिती मिळवा.

नॅशनल पेन्शन स्कीम, प्रधानमंत्री विमा सुरक्षा योजना, प्रधानमंत्री जीवन ज्योती विमा योजना, अटल पेन्शन योजना, भारतीय पोस्ट पेमेंट्स बँक

स्पीड पोस्ट : या सेवेने पोस्टाचा चेहरामोहरा बदलला आहे. १९८६ मध्ये सुरू झालेल्या या सेवेने सध्या दर महिन्याला सुमारे तीन कोटीपेक्षा अधिक पत्रे वा पार्सल पाठवली जातात. स्पीड पोस्ट अंतर्गत पत्र पाठवल्यास पत्र पाठवणाऱ्या व्यक्तीच्या मोबाईलवर पत्र पोचवल्याचा एसएमएस येतो. यामुळे पोस्टाची सेवा अधिक विश्वसनीय आणि गतिमान झाली आहे. याच्याच जोडीला पासपोर्ट सुविधा उपलब्धी, व्यावसायिक पार्सल, कॅश ऑन डिलीव्हरी, लॉजिस्टिक्स पोस्ट, हवाई माल वाहतूक याही क्षेत्रात पोस्टाने गती घेतली आहे. पूर्वी मोठ्या प्रमाणावर वस्तू, पत्रे, छापील मजकूर पाठवताना पत्र घडी घालून पाकिटात टाकणे, पाकिट चिकटवणे, पत्ता चिकटवणे इत्यादी कामे करावी लागत. आता पोस्ट खाते या सर्व गोष्टी स्वतःच जादा शुल्क आकारून करू लागले आहे. यामुळे पोस्टाचा व्यवसाय वाढला आहे. एक लाख पंचावन्न हजार पोस्ट ऑफिसांच्या माध्यमातून विविध बिले, राख्या, दिवाळी शुभेच्छापत्रे इत्यादी सुविधा पुरवल्या जात आहेत.

ऋषिकेश व गंगोत्री येथून गंगाजल उपलब्ध करून

ते ग्राहकांपर्यंत पोहचवण्याची व्यवस्था २०१६ पासून सुरू झाली आहे. याच्याच जोडीला स्वतःचे छायाचित्र वापरून स्टॅम्प तयार करणे, नवीन तिकिटे विक्रीसाठी उपलब्ध करून देणे, तिकिटे संग्राहकांसाठी विशेष योजना राबवणे यासाठी ८० पोस्ट ऑफिसमधून 'पोस्ट-शॉप' योजना सुरू करण्यात आली आहे.

माहिती मिळवूया.

पोस्ट ऑफिस प्रमुखांची मुलाखत घेऊन माहिती मिळवा. सार्वभौम सुवर्णरोखे, इलेक्ट्रॉनिक इंडियन पोस्टल ऑर्डर, ई-डाकघर, ई-डाक, ई-पेमेंट पोर्टल, मोबाईल ॲप इत्यादी सेवांची माहिती जाणून घ्या.

जाणून घेऊया.

'रफी अहमद किडवाई नॅशनल पोर्टल ॲक्सेस' (गाझियाबाद) या पोस्टासंदर्भातील संस्थेची माहिती आंतरजालाच्या साहाय्याने जाणून घ्या.

टपाल तिकिट संग्राहकांकडे टपालखाते लक्ष देते. टपाल तिकिटे गोळा करणे हा आंतरराष्ट्रीय पातळीवरील मोठा छंद आहे. संग्राहकांसाठी कमी संख्येत, उत्कृष्ट कलात्मक दृष्टीची तिकिटे छापली जातात. एप्रिल २०१७ ते मार्च २०१८ या वर्षात पोस्ट विभागाने विविध विषयांशी संबंधित ५० तिकिटे छापली. यात मेघालयातील गुंफा, दुर्मीळ पक्षी, रामायण, महाभारत, भारतीय खाद्यपदार्थ, घरटी, कलात्मक विहिरी (उदा., गुजरातमधील राणी की बाव), हातपंखे, सूर्यमाला, भारतातील शिरोभूषण (उदा., पगडी, गांधी टोपी), चंपारण्य सत्याग्रहाची शताब्दी इत्यादी विषयांचा समावेश आहे. वेगवेगळ्या ४० देशांत भारतीय दूतावासाच्या माध्यमातून रामायणासंदर्भातील तिकिटे प्रकाशित करण्यात आली आहेत.

११.३ अर्थक्षेत्र

या क्षेत्रात अभूतपूर्व घडामोडी घडून आल्या. येथे एक उदाहरण अभ्यासासाठी घेतलेले आहे.

स्वतंत्र निर्गुतवणूक मंत्रालय : उदारीकरणाच्या धोरणातून सार्वजनिक क्षेत्रातून शासनाची गुंतवणूक काढून घेण्याच्या भूमिकेतून भारत सरकारने हे मंत्रालय स्थापन केले. खाणउद्योग, तेलशोधन व शुद्धीकरण, रस्ते, बंदरे, दूरसंचार क्षेत्र, ऊर्जा क्षेत्र यातील गुंतवणूक हळूहळू कमी करण्याकडे सरकारने लक्ष दिले. सन २००२ मध्ये विमानवाहतूक, तेलक्षेत्र, दूरसंचार या क्षेत्रात परकीय गुंतवणुकीस सरकारने परवानगी दिली. खासगीकरण, उदारीकरण आणि जागतिकीकरण (खाउजा) या नव्या धोरणांमुळे आत्मविश्वास वाढलेल्या भारतीय कंपन्यांनी २००५ मध्ये पोलाद, औषध निर्मिती, चहा आणि मोटार उद्योगातील काही परदेशी कंपन्या विकत घेतल्या आणि जागतिक व्यापारात स्वतःचे स्थान दृढ केले.

सन २०१६ मध्ये या मंत्रालयाचे नाव 'डिपार्टमेंट ऑफ इन्व्हेस्टमेंट अँड पब्लिक ॲसेट मॅनेजमेंट' (दिपम) असे करण्यात आले.

११.४ ब्रिक्स

ब्रिक्स संघटनेची स्थापना (२००६), ब्राझील, रशिया, भारत, चीन, साऊथ आफ्रिका या राष्ट्रांच्या पुढाकाराने झाली. या देशांच्या नावातील आद्याक्षरे घेऊन BRICS नाव तयार झाले. या राष्ट्रांमधील व्यापार वाढवणे या उद्देशाने ब्रिक्सची स्थापना झाली आहे. २०१९ मध्ये ब्रिक्स राष्ट्रांची ११ वी परिषद ब्राझील येथे झाली. या परिषदेचा मध्यवर्ती विषय 'Economic Growth for an Innovative Future' असा होता. या परिषदेत वैज्ञानिक सहकार्य, तंत्रज्ञान व नवोन्मेष, डिजिटल अर्थव्यवस्था, बहुराष्ट्रीय गुन्हेगारी, आर्थिक गैरव्यवहार इत्यादी विषयांवर चर्चा झाली. (संदर्भ : BRICS.org.pib.nic.in)

११.५ विज्ञान आणि तंत्रज्ञान

या भागात विज्ञान आणि तंत्रज्ञानातील मोजक्या घटनांचा आढावा घेतलेला आहे.

पुण्यातील सी-डॅकच्या (सेंटर फॉर डेव्हलपमेंट

ऑफ अँडव्हान्सूड कॉम्प्युटिंग) पुढाकाराने 'परम-८०००' हा महासंगणक निर्माण करण्यात आला होता. 'परम-१००००' हा महासंगणक १९९८ मध्ये आकाराला आला. या महासंगणकाची गणिती क्षमता प्रचंड होती. यामुळे भारताचा महासंगणकाच्या जागतिक बाजारपेठेत प्रवेश झाला. महासंगणक निर्मितीचे उच्च तंत्रज्ञान प्राप्त असलेल्या जगातील प्रमुख देशांमध्ये भारताला स्थान मिळाले. १९९९ मध्ये यापेक्षा अधिक विकसित असा 'परमपदम' महासंगणक तयार करण्याचा उपक्रम हाती घेण्यात आला. २००३ मध्ये परमपदम महासंगणक राष्ट्राला समर्पित करण्यात आला.

उदारीकरणाचा फायदा भारतीय सॉफ्टवेअर उद्योगाला मिळाला. केंद्र सरकारचे सॉफ्टवेअर क्षेत्राच्या विकासासाठीचे अनुकूल धोरण, उद्योजकांची दूरदृष्टी, संगणक आणि माहिती तंत्रज्ञानाचा भारतभर झालेला प्रसार, इंग्रजी भाषेवर प्रभुत्व असणारे कुशल संगणक अभियंते यांच्यामुळे १९९५-९६ मध्ये भारताच्या एकूण निर्यातीत सॉफ्टवेअर क्षेत्राचा वाटा ३.२% होता, तो २००५ नंतर २५% हून अधिक झाला.

१९९५ मध्ये भारतातील प्रमुख महानगरात इंटरनेट सेवा सुरू झाली. २००४ मध्ये टाटा कन्सल्टन्सी सर्व्हिसेस ही कंपनी सॉफ्टवेअर सेवा पुरवणारी आशियातील सर्वात मोठी कंपनी ठरली. पुणे आणि बंगळूर ही माहिती तंत्रज्ञान उद्योगाची विशेष केंद्रे म्हणून प्रसिद्धीला आली. भारतातील आंतरजाल तंत्राचा उपयोग करणाऱ्यांच्या संख्येमध्ये लक्षणीय वाढ होत आहे. माहिती तंत्रज्ञान क्षेत्रातील भारतीय अभियंत्यांना जगभर वाढती मागणी आहे.

विज्ञानाच्या क्षेत्रात आपली अण्वस्त्रसज्जता सिद्ध करण्यासाठी भारताने राजस्थानमधील पोखरण येथे दोन वेळा अणुस्फोट चाचणी केली. समुद्र, समुद्रकिनारे आणि हवामान यांविषयी उपयोगी माहिती गोळा करण्यासाठी 'ओशनसॅट' या भारताच्या उपग्रहाचे ध्रुवीय कक्षेत पदार्पण झाले. २००० मध्ये दूरध्वनी सेवा, सेल्युलर फोन, इंटरनेट, ब्रॉडबँड सेवा देण्यासाठी भारत संचार निगम लिमिटेड (BSNL) कंपनीची स्थापना झाली.

भारतीय विज्ञान काँग्रेस संस्था (Indian Science Congress Association) : या संस्थेची स्थापना १५ जानेवारी १९१४ रोजी झाली. भारतातील वैज्ञानिक वातावरणास प्रोत्साहन व शोधनिबंध, संशोधनपत्रिका, नियतकालिके यांचे प्रकाशन करणे हा उद्देश. १९७५ मध्ये ६२ व्या संमेलनाचे अध्यक्षपद प्रथमच महिला वैज्ञानिक असीमा चॅटर्जी यांनी भूषवले. (Pib.nic.in, dst.gov.in)

२००७ मध्ये भारताने अवकाश संशोधनातील एका नव्या क्षेत्रात पदार्पण केले. इटलीचा उपग्रह भारताने व्यापारी तत्त्वावर अंतराळात सोडला. हे काम मिळवण्यासाठी अन्य राष्ट्रांनी चढ्या दराने किंमत आकारली होती. भारताने वाजवी किंमत आकारून हे काम केले. तरीही भारताला या व्यवहारातून नफा मिळाला. व्यापारी तत्त्वावर काम करण्यापूर्वी भारताने अर्जेन्टिना, बेल्जियम, दक्षिण कोरिया, इंडोनेशिया आणि जर्मनी या देशांचे उपग्रह अंतराळात सोडले होते. २००८ मध्ये भारताने प्रक्षेपित केलेल्या 'चांद्रयान-१' या उपग्रहाद्वारे चंद्रावर पाण्याचे पुरावे सापडले. त्यानंतर 'मंगळयान' आणि 'चांद्रयान-२' हे उपग्रह सोडले.

VVPAT - Voter Verified Paper Audit Trail

भारत सरकारने २०११ मध्ये नागालँडच्या विधानसभेच्या निवडणुकीसाठी या यंत्राचा वापर करण्यास सुरुवात केली. २०१९ पासून लोकसभा निवडणुकीसाठी या यंत्राचा सार्वत्रिक वापर झाला. मतदाराला आपण कोणाला मत दिलेले आहे हे यंत्रातील स्लीपद्वारे तपासता येते. मतदानानंतर काही सेकंदांसाठी मतदाराला स्लीप दिसते. मतदाराला या यंत्राद्वारे स्वतःच्या मताची खात्री करता येते.

११.६ संरक्षणविषयक घडामोडी

१९९९ मध्ये पाकिस्तानने काश्मीरमध्ये घुसखोरी केली. या घुसखोरीतून भारत-पाकिस्तान युद्ध सुरू झाले. हे युद्ध प्रामुख्याने कारगिल-द्रास भागात घडले.

यामुळे या युद्धास कारगिल युद्ध म्हणतात. 'ऑपरेशन विजय' या मोहिमेअंतर्गत भारताने पाकिस्तानला नमवले. या युद्धाच्या निमित्ताने लष्कराच्या आधुनिकीकरणावर भर देण्याची गरज निर्माण झाली. लष्कराचे आधुनिकीकरण, शस्त्रास्त्र सज्जता, सैनिकांचे प्रशिक्षण या संदर्भात अधिक जागरूकता आली.

२००९ मध्ये भारताने अण्वस्त्र वाहून नेणाऱ्या 'अरिहंत' या पाणबुडीची निर्मिती केली. ही भारतातील पहिली अत्याधुनिक अशी अण्वस्त्रवाहक पाणबुडी होय. अशा पाणबुडीची निर्मिती करण्याचे तंत्रज्ञान साध्य करणारा भारत हा जगातील सहावा देश ठरला. या प्रकल्पात सरकारने खासगी उद्योजकांचीसुद्धा मदत घेतली होती.

पुढील काळात भारताने संरक्षण क्षेत्रात स्वदेशी (मेक इन इंडिया) तंत्रज्ञान वापरणे, सैन्यात महिला अधिकाऱ्यांची भरती याकडे लक्ष दिले. याच्याच जोडीला भारताने विविध देशांच्या सैन्यांबरोबर लष्करी सराव करण्यावर भर दिला आहे. अत्याधुनिक तंत्रज्ञानाची देवाण-घेवाण करणे, दहशतवाद्यांशी मुकाबला करणे, स्वतःच्या क्षमता वाढवणे, दहशतवादाचा बिमोड करताना अत्याधुनिक तंत्रज्ञानाचा अधिकाधिक वापर कसा करता येईल यावर लक्ष केंद्रित करण्यात आले आहे. या धोरणातून भारत आणि ओमान देशाचे लष्कर यांच्यात हिमाचल प्रदेशातील 'बकलोह' येथे संयुक्त सराव झाला. नेपाळी सैन्याबरोबरच्या सरावात डोंगराळ भागात दहशतवाद्यांशी कसे लढायचे यावर भर देण्यात आला. जम्मू-काश्मीर रायफलसचे सैनिक आणि मंगोलियाचे लष्कर यांच्यात संयुक्त सराव झाला. भारत व अमेरिका यांच्या संयुक्त सैन्याचा सराव अमेरिकेत झाला. श्रीलंकेच्या सैन्याबरोबरचा संयुक्त सराव महाराष्ट्र राज्यातील पुणे शहरात आयोजित केला गेला. या सरावात अर्धनागरी क्षेत्रातील दहशतवादविरोधात कृती कशी करता

येईल संदर्भात प्रशिक्षण देण्यात आले. रशियाबरोबर भारतीय सैन्याचा संयुक्त सराव रशियात आयोजित करण्यात आला होता. असेच सराव बांगलादेश आणि इंग्लंड यांच्या बरोबरही आयोजित करण्यात आले होते.

या सरावांमुळे दोन्ही देशातील तंत्रज्ञानाची देवाण-घेवाण होते. समस्या सोडवण्याचे अभिनव मार्ग हाताळले जातात. शस्त्रास्त्रांच्या आधुनिकीकरणामुळे संशोधनाला दिशा मिळते.

माहीत आहे का तुम्हांला ?

भारतीय सैन्याने विदेशी महिला सैन्य अधिकाऱ्यांना प्रशिक्षण दिले. चेन्नईमध्ये आयोजित केलेल्या या प्रशिक्षणात अफगाण सैन्याच्या वायुदलातील महिलांना प्रशिक्षण देण्यात आले. यामध्ये शारीरिक क्षमतांचा विकास, अत्याधुनिक शस्त्रास्त्र प्रशिक्षण, रणनीति, संवादकौशल्ये, नेतृत्व प्रशिक्षण या गोष्टींचा समावेश होता. २०१६ मध्ये भारतीय हवाई दलात लढाऊ वैमानिक म्हणून प्रथमच तीन महिला कमिशन अधिकाऱ्यांना घेण्यात आले. यात अवनी चतुर्वेदी, भावना कांत, मोहना सिंह यांचा समावेश आहे. त्यांचे प्रशिक्षण पूर्ण झाल्यावर त्या फ्लाईंग ऑफिसर पदावर कार्यरत आहेत.

सैन्यदलात प्रवेश करणे हा तरुण-तरुणींसाठी आपली कारकीर्द घडवण्याचा उत्तम मार्ग आहे. महिलांसाठी सैन्यात किमान आठ विभागात अल्पकालीन सेवा करण्याची (Short Service Commission) संधी उपलब्ध आहे. यात अल्पकाळासाठी लष्करात सेवा करता येते. केंद्रीय लोकसेवा आयोगाच्या माध्यमातूनसुद्धा महिलांना सैन्यात भरती होता येते. ज्यांनी एनसीसीचा अभ्यासक्रम पूर्ण केलेला असेल त्यांना काही जागा राखीव असतात.

११.७ युवकांसंदर्भातील धोरण

भारत हा सर्वाधिक युवा लोकसंख्या असणारा देश आहे. वय १५ ते २९ असणाऱ्यांना युवक संबोधले

जाते. या युवकांना शिक्षणाच्या संधी, कौशल्य उपलब्ध करून दिल्यास हा युवावर्ग भारताच्या विकासात महत्त्वाचे योगदान देऊ शकेल.

१९७२ मध्ये स्थापन झालेल्या 'नेहरू युवा केंद्र संघटना' या संस्थेच्या माध्यमातून युवकांना प्रशिक्षण देणे सुरू झाले. या केंद्राच्या अखत्यारीतून जेवढे कार्यक्रम चालू होते ते 'राष्ट्रीय युवा सशक्तीकरण कार्यक्रम' यात विलीन करण्यात आले. या कार्यक्रमाच्या अंतर्गत साक्षरता, शिक्षण, आरोग्य आणि स्वच्छता, कुटुंबकल्याण, पर्यावरण संरक्षण, सामाजिक प्रश्नांसंदर्भात जागृती, ग्रामीण विकास, कौशल्य विकास, स्वयंरोजगार इत्यादी विषयांवर भर देण्यात आला.

१२ जानेवारी हा स्वामी विवेकानंद यांचा जन्मदिवस 'राष्ट्रीय युवक दिन' म्हणून पाळला जातो. जानेवारी महिन्यात राष्ट्रीय युवक महोत्सव साजरा करण्यात येतो. केंद्र सरकार आणि एखादे राज्य सरकार यांच्या संयुक्त विद्यमाने हा समारोह आयोजित केला जातो. युवकांमधील विविध कलागुणांना वाव देण्यासाठी हा कार्यक्रम आयोजित केला जातो.

युवकांच्या साहसी वृत्तीला प्रोत्साहन देण्यासाठी 'युथ हॉस्टेल्स' (युवकांसाठी वसतिगृहे) स्थापन करण्यात आली आहेत. केंद्र आणि राज्य यांच्या सहकार्याने ही वसतिगृहे उभारण्यात आली आहेत. युवकांना भारतात विविध ठिकाणी (ऐतिहासिक व सांस्कृतिकदृष्ट्या महत्त्वाच्या) कमीत कमी खर्चात राहण्याची सोय झाली. अशी जवळपास ८३ वसतिगृहे अस्तित्वात आली.

'स्काऊट आणि गाईड' संघटनेच्या माध्यमातून, राष्ट्रीय सेवा योजना (National Service Scheme), राष्ट्रीय छात्र सेना (National Cadet Corps) इत्यादींसारख्या योजनांच्या माध्यमातून युवकांना प्रशिक्षण दिले जात आहे.

११.८ माहितीचा अधिकार अधिनियम २००५

'माहितीचा कायदा' जगात सर्वप्रथम स्वीडन या देशाने १७७६ मध्ये लागू केला. संयुक्त राष्ट्रसंघाने

इ.स.१९४६ मध्ये 'माहितीचा अधिकार' हा मानवाचा मूलभूत अधिकार असल्याचे सांगितले. १९८२ मध्ये जयपूर शहरातील ए.के.कुलवाल यांनी या कामी पुढाकार घेतला. जयपूर शहरातील अस्वच्छतेच्या संदर्भात नगरपालिका काय कार्यवाही करते हे समजून घेण्यासाठी कुलवाल यांनी एक अर्ज केला. या संदर्भात उच्च न्यायालयातील खटल्यात न्यायाधीशांनी आपल्या निकालपत्रात 'माहितीचा अधिकार हा नागरिकांचा मूलभूत अधिकार' असल्याचे स्पष्ट केले. श्रीमती अरूणा रॉय यांनी १९९० मध्ये राजस्थानमध्ये 'मजदूर किसान शक्ती संघटन' चळवळ चालवली. या चळवळीने माहिती

अण्णा हजारे

अधिकाराची गरज व्यक्त केली. बिलासपूरचे तत्कालीन विभागीय आयुक्त हर्ष मंडर यांनी सप्टेंबर १९९६ मध्ये 'अन्नधान्य वितरण व्यवस्था व रोजगार विनिमय' याबाबतची माहिती उघड करण्याचे धाडस दाखवले.

अण्णा हजारे यांचे महाराष्ट्रातील माहितीच्या अधिकाराबाबतचे २००१ चे आंदोलन निर्णायक ठरले. केंद्र शासनाचा माहितीचा अधिकार कायदा १२ ऑक्टोबर २००५ पासून महाराष्ट्रात लागू झाला.

या कायद्यानुसार माहितीचा अर्थ अभिलेख (रेकार्ड), दस्तावेज (डॉक्युमेंट्स), ज्ञापने (मेमो), ई-मेल, अभिप्राय, सल्ला, प्रसिद्धीपत्रके, परिपत्रके, आदेश, रोजवह्या (लॉगबुक), निविदा (टेंडर्स), अहवाल, पत्रव्यवहार, नमुने, प्रतिमाने (मॉडेल), इलेक्ट्रॉनिक स्वरूपात साठवलेली आधारसामग्री (डेटा), इतकेच नव्हे तर सार्वजनिक प्राधिकरणात अस्तित्वात असलेल्या अन्य कोणत्याही कायद्याखाली उपलब्ध होऊ शकणारी एखाद्या खासगी संस्थेविषयीची वा व्यक्तिविषयक माहिती या सगळ्याचा माहिती (इन्फरमेशन) या व्याख्येत समावेश होतो.

'माहितीचा अधिकार' (राईट टू इन्फरमेशन) या शब्दात माहिती मिळवण्याचे नागरिकांचे हक्क दिलेले असून त्यामध्ये कामाची, दस्तावेजांची वा अभिलेखांची पाहणी करणे, त्यासाठी दस्तवेजांच्या किंवा अभिलेखांच्या

अधिकृत प्रती मिळवणे, टिपणे काढणे, उतारे मिळवणे, प्रमाणित सामग्रीचे नमुने मिळवणे आणि सीडी, फ्लॉपी, टेप, व्हिडिओ कॅसेट या व अशा स्वरूपात किंवा ही माहिती जर संगणकात साठवलेली असेल तर तिच्या मुद्रित प्रती मिळवण्याचा अधिकार अधोरेखित झाला आहे.

नागरिक सार्वजनिक प्राधिकरणाच्या माहिती अधिकाऱ्याकडे लेखी अर्ज करून माहिती मागवू शकतात.

११.९ राज्यांची पुनर्रचना

इ.स.२००० हे वर्ष नवीन राज्यांच्या निर्मितीसाठी महत्त्वाचे ठरले. या वर्षात मोठ्या राज्यांचे (मध्यप्रदेश, उत्तरप्रदेश आणि बिहार) विभाजन झाले आणि नवी राज्ये उदयाला आली. छत्तीसगढ (१ नोव्हेंबर २०००), उत्तराखंड (९ नोव्हेंबर २०००) आणि झारखंड (१५ नोव्हेंबर २०००) अशी तीन राज्ये उदयाला आली. भारताची भाषावार प्रांतरचना झाल्यावर प्रथमच अशा प्रकारे राज्यांची निर्मिती झाली.

छत्तीसगढ : छत्तीसगढ राज्य निर्माण करण्यात यावे अशी मागणी स्वातंत्र्यपूर्व काळात भारतीय राष्ट्रीय काँग्रेसच्या अधिवेशनात सर्वप्रथम करण्यात आली. भारत स्वतंत्र झाल्यावर प्रांतरचनेच्या संदर्भात नेमलेल्या फाजल अली आयोगाने 'छत्तीसगढ' राज्य निर्मितीची मागणी फेटाळली. १९९८ मध्ये मध्यप्रदेश विधानसभेत 'छत्तीसगढ' राज्य निर्मितीचा ठराव मान्य झाला. पुढे केंद्र सरकारच्या पुढाकाराने छत्तीसगढ हे स्वतंत्र राज्य अस्तित्वात आले.

उत्तराखंड : गढवाल व कुमाऊँ भागातील जनतेने १९३० मध्येच उत्तराखंड राज्याची मागणी केली होती. १९३८ च्या काँग्रेस अधिवेशनात त्याला पाठिंबा देण्यात आला. स्वातंत्र्योत्तर काळात फाजल अली आयोगाने उत्तराखंड राज्याची मागणी फेटाळली. १९५७ पासून या भागातील जनतेने स्वतंत्र राज्यासाठी आंदोलन सुरू केले. १९७३ मध्ये 'उत्तराखंड पर्वतीय राज्य परिषद' स्थापन झाली. १९९४ मध्ये लोकांआंदोलन तीव्र झाले. लोकांच्या भावनेची दखल घेऊन उत्तरप्रदेश राज्याच्या विधानसभेत स्वतंत्र राज्याचा ठराव संमत करण्यात आला. २०००

मध्ये उत्तरांचल हे स्वतंत्र राज्य अस्तित्वात आले. पुढे त्याचे उत्तराखंड असे नामांतर झाले.

झारखंड : १९२९ मध्ये झारखंड राज्याची मागणी पुढे आली. १९४७ मध्ये अखिल भारतीय झारखंड पार्टीची स्थापना होऊन राज्यनिर्मितीच्या मागणीला वेग देण्यात आला. १९७३ मध्ये तत्कालीन राष्ट्रपती व प्रधानमंत्री यांना स्वतंत्र राज्यनिर्मितीचे निवेदन देण्यात आले. १९९४ मध्ये बिहारच्या विधानसभेत झारखंड विकास स्वायत्त मंडळ स्थापनेचे विधेयक मंजूर झाले. ऑगस्ट २००० मध्ये बिहारचे विभाजन करून स्वतंत्र झारखंड राज्य स्थापन करण्याची तरतूद असणारे विधेयक लोकसभेत मंजूर झाले. १५ नोव्हेंबर २००० रोजी झारखंड हे स्वतंत्र राज्य अस्तित्वात आले.

तेलंगण : हे राज्य २०१४ मध्ये अस्तित्वात आले. हे राज्य त्यापूर्वी आंध्र प्रदेश या राज्याचा भाग होते. तेलंगण राष्ट्रीय समितीने तेलंगण हे वेगळे राज्य घोषित करण्यासाठी आंदोलन सुरू केले. २००१ मध्ये भारत सरकारने तेलंगण हे स्वतंत्र राज्य होणार असे जाहीर केले. २०१४ मध्ये संसदेने या प्रस्तावास मान्यता दिली. २ जून २०१४ रोजी तेलंगण हे स्वतंत्र राज्य अस्तित्वात आले.

जम्मू-काश्मीर व लडाख : स्वतंत्र भारताच्या राज्यघटनेतील ३७० व्या कलमान्वये या राज्याला विशेष दर्जा देण्यात आला होता.

१९४७ मध्ये प्रेमनाथ डोग्रा यांनी 'प्रजा परिषद पक्ष' स्थापन केला. या पक्षाने सुरुवातीला 'एक विधान, एक प्रधान, एक निशाण' अशी घोषणा दिली. १९५२ मध्ये 'एक देश में दो विधान, दो प्रधान, दो निशाण नहीं चलेंगे, नहीं चलेंगे' अशी घोषणा पुढे आली. जम्मू-काश्मीरचे भारतात संपूर्ण विलिनीकरण व्हावे अशी या पक्षाची मागणी होती. सत्तेवर असणारा नॅशनल कॉन्फरन्स पक्ष मात्र राज्याची स्वायत्तता गमवायला तयार नव्हता. जनसंघाचे नेते डॉ.श्यामाप्रसाद मुखर्जी यांनी संपूर्ण विलिनीकरणाच्या मागणीला पाठिंबा दिला. २०१९ च्या ऑगस्ट महिन्यात भारत सरकारने कलम ३७० रद्द करण्याचा निर्णय घेतला. ३१ ऑक्टोबर २०१९ पासून जम्मू-काश्मीर राज्याऐवजी जम्मू-काश्मीर

आणि लडाख असे दोन केंद्रशासित प्रदेश अस्तित्वात आले.

पुढील पाठात आपण भारतातील सामाजिक, क्रीडा व पर्यटन या क्षेत्रांविषयी माहिती घेणार आहोत.

स्वाध्याय

प्र.१ दिलेल्या पर्यायांपैकी योग्य पर्याय निवडून पूर्ण विधाने पुन्हा लिहा.

- १९४७ च्या जिनिव्हा परिषदेत जो करार झाला तो करार म्हणून ओळखला जातो.
(अ) सिएटो (ब) नाटो
(क) गॅट (ड) सार्क
- १७७६ मध्ये जगात सर्वप्रथम या देशात माहितीचा कायदा लागू झाला.
(अ) स्वीडन (ब) फ्रान्स
(क) इंग्लंड (ड) भारत
- स्वामी विवेकानंद यांचा जन्मदिन म्हणून साजरा केला जातो.
(अ) राष्ट्रीय शिक्षण दिन
(ब) राष्ट्रीय युवक दिन
(क) राष्ट्रीय एकात्मता दिन
(ड) राष्ट्रीय विज्ञान दिन

प्र.२ (अ) ऐतिहासिक ठिकाण, व्यक्ती, घटना यांसंबंधीची नावे लिहा.

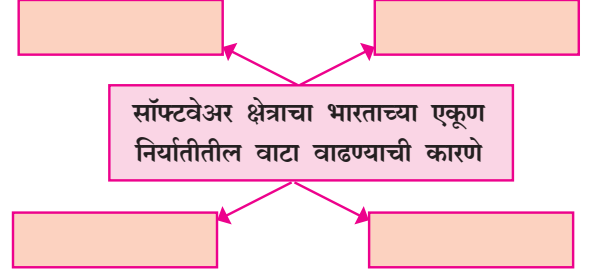
- २००४ मध्ये ही कंपनी सॉफ्टवेअर सेवा पुरवणारी आशियातील सर्वात मोठी कंपनी ठरली -
- २००२ मध्ये या शहरात मेट्रो सेवा सुरू झाली -

(ब) दिलेल्या कारणांपैकी योग्य कारण निवडून विधान पूर्ण करा.

- भारताने जागतिक व्यापार संघटनेचे सभासदत्व स्वीकारले. कारण -
- (अ) भारताला इतर देशांशी व्यापारी स्पर्धा करायची होती.
 - (ब) भारत जागतिक अर्थव्यवस्थेपासून लांब राहू शकत नाही.

- (क) भारताला मुक्त अर्थव्यवस्था स्वीकारायची होती.
- (ड) भारताला जागतिक पातळीवर नेतृत्व करायचे होते.

प्र.३ पुढील संकल्पनाचित्र पूर्ण करा.

प्र.४ टीपा लिहा.

१. भारत सरकारचे युवक धोरण
२. प्रधानमंत्री ग्राम सडक योजना

प्र.५ तुमचे मत नोंदवा.

भारत अवकाश संशोधन क्षेत्रातील अग्रणी देश आहे.

प्र.६ पुढील प्रश्नांची सविस्तर उत्तरे लिहा.

भारतात रोजगाराच्या संधी उपलब्ध करून देण्याच्या उद्देशाने कोणत्या योजना राबवल्या गेल्या?

प्र.७ खाली दिलेल्या मुद्द्यांच्या आधारे सविस्तर उत्तरे लिहा.

माहितीचा अधिकार अधिनियमाची माहिती लिहा.

- (अ) भारतात ही चळवळ कशी सुरू झाली?
- (ब) माहितीची व्याख्या
- (क) माहितीचा अधिकार या अंतर्गत नागरिकांचे हक्क

उपक्रम

भारतातील घटक राज्ये व केंद्रशासित प्रदेश आणि त्यांच्या राजधानीच्या शहरांची नावे आंतरजालाच्या मदतीने शोधा.

